

en ren og skær Valutaforanstaltning, og at det er fri for alle Bagtanker med Hensyn til at skaffe en mere permanent Beskyttelse eller Fordel for de enkelte Industrier. Jeg har i de senere Aar haft Lejlighed til tidt at høre det ærede Medlem Hr. Drachmann tale om disse Forhold, baade her og i Toldudvalget, og jeg er fuldstændig enig med ham i at betragte det her foreliggende Forslag som et rent og skært Valutaforslag. Men det lider af den Fejl, som jeg omtalte sidste Gang, vi havde et lignende Forslag til Behandling her, at det medfører Virkninger, der ifølge min og Venstres Formening vil umuliggøre det for os at tage mod det.

Selvfølgelig vil jeg ikke dermed sige, at vi ikke er villige til at behandle Forslaget, der kunde jo tænkes derigennem at komme Tanker frem, som kunde have Betydning for den foreliggende Situation; men i al Almindelighed betragtet kan jeg ikke indse andet, end at den højterede Finansminister har Ret, naar han udtaler, at den første Virkning, der vil fremkomme af en saadan Lov, er en Prisstigning. Nu kan vi være uenige om, hvor meget det betyder. Selvfølgelig er Varens Grundpris bortset fra Tolden i al Almindelighed af langt større Betydning med Hensyn til Prishøjden end den Smule Toldtillæg, der her kan være Tale om. Men ifølge min Mening skal vi undgaa et hvilket som helst Incitament, der kan bevirke et højere Prisniveau, end vi allerede har her i Landet.

Maa jeg i denne Forbindelse henvise til en Udtalelse, som er fremkommet fra den Finanskommision, der var samlet i Bryssel — det var vist i Aaret 1920 —, i hvilken man netop gør opmærksom paa, at det, det først og fremmest drejer sig om — bortset fra, at der skaffes Balance i den offentlige Husholdning — er at komme bort fra alt, hvad der smager af den Inflation, som var fremkommet under Krigssituationen. Og her er det, jeg mener, at Grundfejlen ved det foreliggende Forslag ligger: at det saa langt fra at hjælpe til at komme bort fra den Prisstigning, vi har, tværtimod bevirker en Fordyrelse af Værdierne eller maaske en Opretholdelse af det eksisterende Prisniveau — i hvor høj Grad skal jeg ikke udtale mig om —, et Prisniveau, som vi vel egentlig alle sammen er enige om allerede er for højt.

Dertil kommer, at et Forslag som det foreliggende indeholder saa mange Ting, der maatte ændres, at det vilde tage meget lang Tid at gennemgaa det og gennemføre det. Med andre Ord, jeg har ikke noget som helst Haab om, at vi, selv om vi gik til en Realitets-

behandling af Lovforslaget, skulde kunne naa til at faa lavet en brugbar Lov deraf i indeværende Valgperiode. Nu skal jeg ikke opholde mig videre derved, for det ærede Medlem har jo indrømmet, at som Lovforslaget foreligger, maa det naturligvis indeholde Fejl, og han har tilsagt sin og Partiets Villighed til i størst mulig Udstrækning at faa disse Fejl fjernet, før det blev ophøjet til Lov. Men jeg skal dog nævne enkelte af disse Fejl.

Det, man gør, er i Virkeligheden, at man multiplicerer Toldsatserne med Tal, der ligger grumme nær ved een og to Trediedele; man forhøjer altsaa med ca. 66 pCt. eller noget lignende. Men det, som forhøjes paa denne Maade, er ikke alene de gode Sider, der muligvis kan være ved en Toldlov, men det gælder ogsaa Ulemperne ved en saadan. Vi kan f. Eks. tænke os en Vare, der i Raaprodukt giver 10 i Told og i det færdige Produkt 12 i Told. Forhøjer vi nu Grundtallet f. Eks. til det dobbelte, vil Raaproduktet komme til at give 20 i Told, det færdige Produkt 24. Det vil med andre Ord sige, at vi fordobler baade Raaproduktets og det færdige Produkts Afgift. Men samtidig fordobler vi ogsaa Differencen derimellem, nemlig Beskyttelsen. For saa vidt der ikke skal være Tale om forøget Beskyttelse, maatte vi i alt Fald have det lavet saaledes, at Differencen mellem Raastoftolden og det færdige Produkt saa nær som muligt blev holdt konstant.

Dernæst er der jo almindelig erkendte Fejl i Toldloven, som den foreligger. Der er endogsaa negative Beskyttelser. Dem kender alle vi, der arbejder med Tolden. Multiplikationen vil komme til at gælde det negative ogsaa, og det griber ind paa mange Omraader, saaledes at det efter min Mening vil blive et meget stort Arbejde alene at udarbejde Forslaget og faa det gjort brugeligt, selv om man i øvrigt anerkender Princippet i det. Naar man, hvad jeg altsaa ikke kan, anerkender Princippet Rigtighed og Gennemførlighed, men paa den anden Side er klar over — hvad de, der som det ærede Medlem Hr. Drachmann har været med i Toldudvalget, vil være —, at det vil tage lang Tid at gennearbejde Forslaget, tror jeg hellere, man skal opgive i Almindelighed at tænke paa at faa et saadant Lovforslag gennemført.

Det ærede Medlem har altsaa fuldt ud erkendt, at der ikke er tilsigtet nogen Beskyttelse. Han siger, at det gælder om en Begrænsning af Importen. Ja, men det gælder efter min Mening om mere. Hvis man kun arbejder for en Begrænsning af